

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-06-15)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-06-15)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 115. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000123.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15. 6. 1915.

Nu er jeg atter flyttet. Jeg er kommet her paa et Krigslazaret, i Forhold til Chauny et meget daarligt Bytte, det er omtrent som i Noyon. Men her har vi en dejlig Have, med Græsplæner og røde Roser, Lindetræer, hvor Solsorten synger, og en Kanal med Broer over.

La Fere er en dejlig By, af Størrelse som Aabenraa. Det er en Fæstning, som er bygget af Napoleon d. I. Rundt om Byen løber en tre Meter høj og meget tyk Ringmur af røde Munkesten, med Skydeskaar igennem. Gaar man gennem Byen, bliver man som hensat til Folkeviserne; langs denne Ringmur, overskygget af høje Træer, skærer Bække og Kanaler sig paa kryds og tværs forbi hvide Huse med sydlandske Persiener og skyggefulde Haver med røde Roser. Man ser ikke Blomster uden Roser her; men til Gengæld er de i alle Haver og opad alle Huse i Overflod. I en lille Skov, hvor jeg kom ud. groede de røde Roser vildt og dannede en hel Rosenlund, noget saa særegent og dejligt, som jeg kun sjældent saa Mage til. La Fere er en meget rig By, betroede en fransk Civilfange mig, og meget aristokratisk, føjede han til. Og jeg kan rigtig tænke mig det. Her ligger i Fredstid to Regimenter Artilleri. Jeg kom igennem uhyre Kasernekomplekser. De enkelte Bygninger laa mellem Haver og grønne Træer; hvor var de forskellige fra de kolde tyske Kaserne. ^{8*}

s. 116Paa en Plads laa der fuldt af Lavetter til de sværere Fæstningskanoner, som havde maattet lades i Stikken.

Her saa langt fra Fronten leves Livet nogenlunde regelmæssigt, og man ser her en lille fransk By i Funktion, omend der savnes Ungdom; man ser jo mest Kvinder og det er en hel Sjældenhed at træffe en ung Mand. Den Civilfange, jeg snakede med, er fra en By nede ved Soissons. Franskmændene er alle nogle store Diplomater, og de fleste af dem tager det ikke saa nøje med Idealiteten. Noget af det første en Franskmand siger, er, at Tyskerne og Franskmændene er gode Soldater, Englænderne er Bæster; saa véd de, at de slaar an.

— Vil I ikke sende mig en Del af de store hvide Ark Konzeptpapir, som ligger i mit Skrivebord, samt Blæk og Penneskraft. Jeg har fundet en lille, uhyre komisk tysk Roman, som jeg vil prøve paa at oversætte.